

UZASADNIENIE

D. Ł. (1), działająca jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów N. M. oraz K. M. wystąpiła z pozwem przeciwko pozwanemu M. M., żądając podwyższenia dotychczas ustalonych na rzecz małoletniego syna stron N. M. alimentów z kwoty 500zł do 1200zł miesięcznie oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniej K. M. alimentów w kwotach po 1200 zł miesięcznie. Podkreślała przy tym, że rodzice małoletnich do końca 2020 roku tworzyli nieformalny związek. Aktualnie źródło utrzymania ustawowej przedstawicielki małoletnich stanowi zasiłek macierzyński.

Argumentując zainicjowane powództwo, ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów szacunkowe koszty związane z utrzymaniem małoletniej K. M. określiła na kwotę rzędu 2075zł miesięcznie zaś wydatki związane z utrzymaniem małoletniego N. M. na kwotę około 2100 zł miesięcznie. Podnosiła również, że miesięczne dochody pozwanego będącego żołnierzem oscylują w granicach kwot po 4800 zł netto miesięcznie zaś w okresie przebywania na misjach sięgają nawet kwot po 10000 zł miesięcznie.

Łącznie z pozwem ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów wносиła o zabezpieczenie roszczeń alimentacyjnych dzieci poprzez zasądzenie od pozwanego, na czas trwania procesu, na rzecz K. M. kwot po 1100 zł miesięcznie zaś na rzecz N. M. kwot po 1000 zł miesięcznie.

Prezentując swoje stanowisko w sprawie pozwany M. M. uznał roszczenie alimentacyjne do kwoty 400 zł miesięcznie na rzecz K. M., żądając oddalenia powództwa w pozostałym zakresie. Wskazywał przy tym, iż zgłoszone roszczenia alimentacyjne w zakresie kosztów utrzymania małoletnich zostały zawyżone.

Wyrokiem zapadłym w dniu 01 lipca 2021 roku Sąd Rejonowy w Elku I Wydział Cywilny uwzględnił zgłoszone przez stronę powodową roszczenia w części, i z tego tytułu zasądził od pozwanego M. M. na rzecz K. M. oraz N. M. alimenty w kwotach po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd I instancji zniósł je pomiędzy stronami oraz ustalił, iż brakujące koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu poniesie Skarb Państwa.

Powyższe rozstrzygnięcie stanowiło wynik następujących ustaleń i rozważań Sądu I instancji:

N. M. ur. dnia (...) oraz K. M. ur. dnia (...) pozostają dziećmi M. M. i D. Ł. (1). W następstwie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Elku z dnia 01 października 2016 roku, M. M. zobowiązał się do łożenia tytułem alimentów na rzecz syna N. M. alimentów w kwotach po 500 zł miesięcznie.

W toku postępowania Sąd I instancji ustalił, iż w okresie poprzedzającym narodziny syna matka małoletnich pracowała jako technik farmacji i otrzymywała z tego tytułu wynagrodzenie w przedziale kwot 2000zł-2200 zł netto miesięcznie. W trakcie urlopu macierzyńskiego pobierała zaś kwotę 1500 zł miesięcznie. W okresie od sierpnia 2020 roku do daty wyrokowania powódka korzystała ze wsparcia finansowego członków swojej rodziny, pożyczając z tego tytułu od siostry kwotę 1400 zł, zaś od matki kwotę 1000 zł. Wiosną 2021 roku za pieniądze pożyczone od ojca oraz siostry w łącznej kwocie 16.000 zł dokonała zakupu samochodu marki B..

W ramach kosztów związanych z utrzymaniem D. Ł. (2) wymieniła: koszty związane z najmem stacji w wysokości 1400 zł miesięcznie oraz uiszczoną kaucją za najem w kwocie 1200 zł. Przedłożyła faktury dokumentujące koszt zakupu pieluch i mleka dla córki w miesiącu lutym 2021 roku w wysokości 250 zł oraz rachunki dokumentujące zakupy innych produktów, jak: książeczki, ubranka, akcesoria dziecięce, pieluchy i leki, wizyty lekarskie, rozrywki i zabawki. Załączyła do akt sprawy również dowody zakupu sterylizatora za kwotę 229 zł w grudniu 2020 roku oraz witamin za kwotę 116 zł w lipcu 2020 roku. Przedstawiła również kilkadziesiąt potwierdzeń płatności z aptek, sklepów i drogerii, czy wizyt stomatologicznych.

Z ustalonych w sprawie okoliczności wynikało, że małoletni N. M. był hospitalizowany z powodu bólów brzucha i zaparcia w październiku 2018 roku zaś w lutym i marcu 2021 roku odbył wizyty u stomatologa, które wiązały się z wydatkami rzędu 100 zł każda. Małoletnia K. M. w lutym 2021 roku korzystała zaś z porady chirurga dziecięcego oraz była w tym okresie hospitalizowana. Ustalono nadto, iż syn D. Ł. (1), będący 14 letnim dzieckiem R. G. korzysta z opieki psychologicznej, której koszt za każdą z wizyt wynosi 130zł.

Pozwany M. M. w 2020 roku uzyskał roczny dochód w wysokości 59100 zł netto, co odpowiadała kwocie 4900 zł miesięcznie. Pozostaje on właścicielem mieszkania o powierzchni 28m² położonego w O. przy ulicy (...) oraz mieszkania położonego w E. przy ulicy (...) o powierzchni około 65m², które to mieszkanie pozostaje obciążone hipoteką na kwotę 152.150 zł, ustanowioną na rzecz Banku (...) S.A. Mieszkanie położone w E. pozwany zakupił w 2015 roku za kwotę 150 000 zł zaś mieszkanie położone w P. w lipcu 2020 roku za kwotę 57 000 zł. Sąd Rejonowy ustalił również, że w okresie między grudniem 2020 roku a lutym 2021 roku na konto bankowe pozwanego z tytułu wykonywanej pracy zarobkowej wpływało uposażenie w wysokości 3926,01 zł miesięcznie. Pozwany posiada również zobowiązania kredytowe zaciągnięte w kwotach po 100 000 zł oraz 55 000 zł. Z pierwszego kredytu do spłaty pozostała kwota około 95 000 zł zaś z drugiego około 55 000 zł. Miesięczne raty zaciągniętych zobowiązań odpowiadają kwotom 1380 zł miesięcznie oraz 513,33 zł miesięcznie. Pozwany ponosi wydatki związane z: ubezpieczeniem mieszkania oscylujące w granicach kwot po 88,45 zł miesięcznie, multimediami w kwotach po 125 zł miesięcznie, zużyciem energii elektrycznej w wysokości około 125 zł miesięcznie, oraz utrzymaniem mieszkania w kwotach po 650 zł miesięcznie. W lutym 2021 roku pozwany przeznaczył na zakup butów niezbędnych do wykonywanej pracy zarobkowej w charakterze żołnierza za kwotę 275 zł. Pozwanego obciąża zadłużenie z tytułu kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania położonego w E. w wysokości 3300 zł zaś w przypadku mieszkania w P. jest to kwota 1850 zł. Ponadto spłaca pożyczkę zaciągniętą w Koleżeńskiej Kasie (...) Pożyczkowej w kwotach po 400 zł miesięcznie oraz opłaca z tytułu uczestnictwa w w/w Kasie składkę w kwocie 100 zł miesięcznie. Pozwany posiadał również zaległe zobowiązania alimentacyjne opiewające na kwotę 2500 zł, jednakże zostały one spłacone w dniu 09 marca 2021 roku z pożyczonych środków, bowiem należący do pozwanego rachunek bankowy został zajęty.

Na podstawie wyciągu z rachunku bankowego pozwanego prowadzonego w Banku (...) S.A. w okresie od 01 września 2020 roku do 25 marca 2021 roku ustalono, że pozwany oprócz zasadniczego wynagrodzenia za pracę w określonym okresie uzyskiwał również okazjonalne wpłaty od osób fizycznych, jednakże opiewające na istotne kwoty (2 marca 2021 roku na kwotę 710 zł od A. P., 14 października 2020 roku na kwotę 1370 zł od P. O., 7 października 2020 roku na kwotę 5 000zł od Ł. L., 14 września 2020 roku na kwotę 1100 zł ponownie od P. O.). W oparciu o wyciąg z konta bankowego pozwanego, prowadzonego w Banku (...) S.A. za okres od 01 września 2020 roku do 25 marca 2021 roku ustalono, że obok ponoszonych wydatków i uznań w postaci pensji od pracodawcy, otrzymał on również trzynastkę w wysokości około 4400 zł oraz świadczenie urlopowe w wysokości 3600 zł.

W niniejszej sprawie obok dowodów z dokumentów Sąd I instancji dopuścił również dowód z przesłuchania stron. Na podstawie zeznań pozwanego M. M. ustalono, że od 15 lat pracuje on jako żołnierz zawodowy w stopniu plutonowego i z tego tytułu zarabia średniomiesięcznie 4 000 zł oraz uzyskuje dodatek mieszkaniowy w wysokości 480 zł miesięcznie. W związku z udziałem w misjach wyjazdowych zarabia zaś średnio około 7 000 zł miesięcznie. Jest on posiadaczem samochodu osobowego marki R. (...) z 2008 roku. Pozwany prowadził również działalność gospodarczą w zakresie transportu, w związku z którą to działalnością ciąży na nim oraz wspólniku zobowiązanie w postaci niespłaconego kredytu w kwocie 97 000 zł, spłacanego w ratach po 1400 zł.

W oparciu o zeznania ustawowej przedstawicielki małoletnich powodów ustalono zaś, że D. Ł. (1) do grudnia 2021 roku pozostaje na zasiłku macierzyńskim w kwocie 1700 zł. Podkreślała nadto, iż do grudnia 2021 roku pobiera zasiłek macierzyński w wysokości 1700 zł. W trakcie zeznań wskazywała, że zaciągnięta przez pozwanego pożyczka była spłacana w gotówce, a zatem na pozwanym nie ciąży już zobowiązanie z tego tytułu. Zeznając w sprawie D. Ł. (1) podkreślała nadto, że utrzymanie dzieci wiąże się, obok podstawowych potrzeb, z dodatkowymi wydatkami na leczenie gdyż syn cierpi na alergię co wiąże się z wydatkami na leki w wysokości od 100 do 150 zł, natomiast córka

ma naczyniaki, co wymusza comiesięczne dojazdy na badania do B., które kosztują każdorazowo około 100 zł oraz wydatki na leki w wysokości 180 zł.

W ramach wydatków związanych z utrzymaniem córki stron wymieniła koszty zakupu: pampersów - 500 zł, środków higienicznych - 300 zł, mleka modyfikowanego - 200zł, proszku do prania -100 zł, ubranek - 200 zł, leków od 200 do 300 zł, butelek i smoczków - 100 zł, zabawek - 50 zł oraz ¼ kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania, tj.: 440 zł. Co się zaś tyczy kosztów utrzymania syna wskazała, iż stanowią je opłaty za przedszkole w kwotach po 500zł miesięcznie, wydatki związane z zakupem ubrań i obuwia w kwotach po 200 zł miesięcznie, wydatki na kaszki i mleko w kwotach po 150 zł oraz pozostałe wyżywienie w wysokości 300 zł miesięcznie, wydatki związane z zakupem pampersów i leków w kwotach po 100 zł i 150 zł miesięcznie, związane z zakupem środków higienicznych w kwotach po 150 zł miesięcznie, wydatki na dentystę w kwotach po 25 zł miesięcznie, wydatki na rozrywkę w kwotach po 100 zł miesięcznie, koszty związane z zakupem proszku do prania w wysokości 100 zł miesięcznie oraz ¼ wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania w kwocie 425zł.

Uwzględniając zakres przytoczonych ustaleń faktycznych Sąd I instancji dał wiarę przedłożonym dokumentom obrazującym wydatki związane z utrzymaniem małoletnich powodów, jak również pozwanego. Sąd odmówił jednakże wiarygodności twierdzeniom pozwanego w zakresie posiadanego zobowiązania w postaci pożyczki zaciągniętej wraz ze współnikiem gdyż wyciągi z konta bankowego pozwanego nie potwierdzały dokonywania spłat takiego zobowiązania.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd Rejonowy powołał się na regulację przewidzianą w art. 133 § 1 k.r.o. wskazując, iż rodzice pozostają obowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, jeżeli dochody z majątku dziecka nie pozwalają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres powołanego obowiązku wynika z możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, przy czym jego realizacja może również polegać w całości lub części na opiece nad dzieckiem poprzez osobiste starania o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego.

Odnosząc się do roszczenia o podwyższenie dotychczasowych alimentów na rzecz N. M. Sąd podkreślał, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Niemniej jako górną granicę i wyznacznik roszczenia alimentacyjnego wskazano zarobkowe możliwości zobowiązanego do alimentacji.

Uwzględniając wysokość możliwości zarobkowych pozwanego ustaloną przez Sąd I instancji na poziomie kwoty 4900 zł, jak również rozmiar uzasadnionych potrzeb powodów oraz wysokość minimum socjalnego Sąd ten uznał, iż kwotami alimentów jakie pozwany winien miesięcznie świadczyć na rzecz każdego z małoletnich powodów winny być kwoty po 800 zł miesięcznie. Argumentując ustalone kwoty alimentów wskazano również, iż nie powinny one obciążać pozwanego ponad potrzebę, bowiem ich łączna wysokość odpowiada kwocie stanowiącej mniej niż 1/3 aktualnych dochodów pozwanego.

Sąd uwzględnił przy tym dynamikę wzrostu zarówno kosztów utrzymania jak też wynagrodzeń w okresie poprzedzającym pierwotne określenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz N. M..

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na regulacji wynikającej z art. 100 k.p.c. zaś o brakujących kosztach orzeczono w myśl art. 113 ust. 4 u.k.s.c.

Powyższy wyrok zaskarżył pozwany M. M., w zakresie pkt. I ponad kwotę 400 zł oraz pkt. II ponad kwotę 500 zł, zarzucając mu:

1. obrazę przepisów prawa procesowego poprzez naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. polegająca na błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego pozwalają na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletnich dzieci w kwotach po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych (tj.: łącznie po 1600 zł miesięcznie). W ocenie pozwanego alimenty we wskazanej wysokości pozostają wygórowane i nieadekwatne do potrzeb uprawnionych, jak również możliwości zarobkowych zobowiązanego. Pozwany wskazywał przy tym, że małoletnia K. M. ma dopiero 8 miesięcy i jej usprawiedliwione potrzeby bezsprzecznie nie przekraczają kwot 700-800

zł miesięcznie. Równocześnie potrzeby drugiego dziecka również mieszczą się we wskazanej kwocie. M. M. posiada obecnie zadłużenie z tytułu zaciągniętych zobowiązań kredytowych na łączną kwotę około 151.000 zł, co wpływa negatywnie na jego zdolność finansową. Pozwany posiada również zobowiązanie alimentacyjne na córkę w wieku 11 lat, na którą łoży miesięcznie kwoty po 500zł. D. Ł. (1) również posiada dziecko z poprzedniego związku, tj syna R. G., na utrzymanie którego pobiera alimenty w wysokości 650 zł miesięcznie;

2. obrazę przepisów prawa procesowego poprzez naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. polegającą na błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji, iż uposażenie z misji ma wpływ na sytuację majątkową pozwanego, podczas gdy nie stanowi ono stałego źródła dochodu mając charakter incydentalny. Ponadto decyzją o wyjeździe pozwanego na misje stanowiła wspólną decyzję pozwanego oraz D. Ł. (1). W związku z trudną sytuacją finansową rodziny.

3. obrazę przepisów prawa procesowego poprzez naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. polegającą na dowolnej a nie swobodnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i odmówieniu wiarygodności zeznaniom pozwanego M. M. w zakresie dotyczącym zobowiązania w postaci spłaty pożyczki zaciągniętej dla współnika, podczas gdy pozwany spłaca rzucone obowiązane w ratach odpowiadających kwotom po 1600zł miesięcznie;

4. obrazę przepisów prawa procesowego, tj.: art. 231 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że M. M. nie spłaca zobowiązania z tytułu umowy pożyczki zaciągniętej dla współnika, podczas gdy dokumenty dotyczące udzielenia tegoż zobowiązania, wskazują na zupełnie inne stanowisko, niż zaprezentowane w tym zakresie przez Sąd I instancji;

5. obrazę przepisów prawa materialnego poprzez naruszenie art. 138 k.r.o. polegającą na jego błędnym zastosowaniu i uznaniu, że wystąpiła istotna zmiana stosunków, uzasadniająca podwyższenie alimentów przysługujących na rzecz małoletniego N. M. z kwoty 500 zł do kwoty 800 zł;

6. obrazę przepisów prawa materialnego poprzez naruszenie art. 135 § 1 k.r.o. polegającą na błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji, że:

a) możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego pozwalają na partycypację w kosztach utrzymania małoletnich dzieci w kwotach po 800 zł miesięcznie, tj.; po 1600 zł miesięcznie, podczas gdy miesięczne zobowiązania pozwanego odpowiadają kwocie około 4500 zł;

b) zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego N. M. uzasadnia podwyższenie alimentów ustalonych ugodą sądową zawartą w 2016 roku o kwotę 300 zł, bez podania jakie potrzeby uległy zmianie i o jaką kwotę. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd przyjął jedynie, że w czasie ugodowego określenia wysokości alimentów należnych małoletniemu N. M., minimalna płaca wynosiła 1850 zł, zaś aktualnie wynosi 2800 zł. Sąd przyjął zatem, iż dynamika wzrostu płacy minimalnej odzwierciedla zmianę cen w tym okresie, a ta determinuje zakres wzrostu świadczeń alimentacyjnych. Zdaniem apelującego wydając zaskarżone orzeczenie Sąd pominął, iż w okresie zawierania ugody małoletni miał zupełnie inne potrzeby niż obecnie, zaś nowe wydatki związane z utrzymaniem małoletniego zajęły miejsce poprzednich i nie zachodzi potrzeba podwyższenia dotychczas ustalonego obowiązku alimentacyjnego ponad obowiązująca kwotę 500zł.

c) zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej K. M. uzasadnia ustalenie obowiązku alimentacyjnego w kwocie po 800 zł miesięcznie, podczas gdy jest to kwota znacząco wygórowana i przewyższająca i przewyższająca o 150 zł miesięcznie kwotę alimentów, jakie D. Ł. (1) otrzymuje na 14 letniego syna.

Na gruncie podnoszonych zarzutów pozwany M. M. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku:

1. w punkcie I poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej K. M. kwoty po 400 zł miesięcznie tytułem alimentów, płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca, łącznie z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk D. Ł. (1) jako ustawowej przedstawicielki małoletniej, poczynając od dnia 02 marca 2021 roku.

2. w pkt. II poprzez oddalenie w całości powództwa o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego N. M.;
3. w pkt. IV poprzez zasądzenie od ustawowej przedstawicielki małoletnich powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I i II instancji, stosownie do norm przepisanych.

Odpowiadając na apelację ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów D. Ł. (1) żądała oddalenia apelacji pozwanego w całości oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego przez Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja była częściowo zasadna.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji dokonał, co do zasady prawidłowej oceny sytuacji materialnej stron, z tym zastrzeżeniem, iż nie uwzględnił części z wydatków pozwanego, które winny zostać zważone przy ustaleniu wysokości świadczeń alimentacyjnych, przysługujących małoletnim powodom względem pozwanego. Jednocześnie część z wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich N. M. i K. M., a przyjęta przy rozliczeniu, winna była zostać uznana za incydentalną i niemającą wpływu na ogół stałych kosztów utrzymania dzieci.

Niewątpliwie, na co zwrócił również uwagę w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia Sąd I instancji, wymiar obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci kreują z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego (uprawnionych) zaś z drugiej możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji.

W powyższym kontekście zważyć należało, iż pozwany posiada stały dochód w postaci wynagrodzenia za pracę, którego wysokość, z pominięciem podwyższonego dochodu z tytułu misji, oscyluje w granicach kwot po około 4900 zł miesięcznie, to posiada równocześnie liczne zobowiązania i stałe wydatki. Odpowiednio z tytułu alimentów na dziecko z poprzedniego związku miesięcznie uiszcza po 500 zł miesięcznie i ponosi koszty związane z zajęciem komorniczym zaległych alimentów w stawce po 157 zł miesięcznie. Ponosi koszty z tytułu wydatków związanych z użytkowaniem mieszkania w E., na które składają się czynsz w stawce 750 zł miesięcznie oraz opłata za zużycie energii elektrycznej w wysokości 125 zł miesięcznie. Co się zaś tyczy drugiego z mieszkań pozwanego mieszczącego się w O., wydatkuje na jego utrzymanie około 300 zł miesięcznie z tytułu opłat za czynsz i prąd. Ponosi również wydatki związane z opłatą za media w kwocie około 130 zł miesięcznie, opłatą za zużycie gazu w wysokości 120 zł miesięcznie, spłaca dwa kredyty w ratach po 1378,84 zł i 535 zł miesięcznie oraz ponosi wydatki związane z ubezpieczeniem mieszkania w stawce po 88,45 zł miesięcznie. Koszty związane z dojazdem pozwanego do pracy oscylują w granicach kwot po 300 zł miesięcznie.

Ponadto pozwany ponosi również istotne koszty związane z codziennym utrzymaniem. Jak wydatki związane z zakupem żywności w kwotach po 850 zł oraz wydatki na zakup środków czystości w kwotach po 100 zł. Dotychczas na pozwanym ciążył również obowiązek partycypacji w kosztach utrzymania syna małoletniego N. M. w kwocie 500 zł miesięcznie, stwierdzony ugodą zawartą w dniu 05 października 2016 roku przed Sądem Rejonowym w Ełku.

Suma miesięcznych wydatków i zobowiązań pozwanego kształtuje się zatem na poziomie kwoty około 4264,29 zł, zaś dochodów na poziomie kwoty 4900 zł miesięcznie.

Powyższe zestawienie pozwala uznać, iż dotychczas ponoszone przez pozwanego wydatki po doliczeniu kwoty alimentów na rzecz córki K. M., ustalonej przez Sąd I instancji na poziomie 800 zł miesięcznie, będą przekraczać aktualne i realne możliwości zarobkowe M. M., który w ocenie Sądu wykonując zawód żołnierza zawodowego wykorzystuje je w całości. Na sytuację materialną pozwanego (w tym możliwości zarobkowe i majątkowe) M. M. wpływ ma również bezsprzecznie obowiązek dokonywania spłat zaciągniętych zobowiązań kredytowych w wysokości 151 000 zł.

W zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich wskazać należało, iż istotnie w przypadku małoletniego N. M. względem daty ugody, dotychczas regulującej kwestię alimentacyjną, jego potrzeby wzrosły.

Materialnoprawną podstawę do zmiany orzeczenia alimentacyjnego stanowi art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy tu rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych. Zatem nie każda zmiana w życiu obowiązane go czy uprawnionego do alimentów będzie podstawą do zmiany orzeczenia alimentacyjnego, w szczególności jeśli nie ma charakteru trwałego, zasadniczego, i nie wyczerpuje przesłanek, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

W tym względzie nie można było pominąć, iż małoletni uprawniony pozostaje dzieckiem w wieku niespełna 6 lat, a zatem część z jego potrzeb wynikających z wieku niemowlęcego została zastąpiona przez inne potrzeby, co wiąże się z aktualną wysokością kosztów związanych z jego utrzymaniem.

W powyższym kontekście Sąd uznał za uzasadnione obniżenie alimentów przyznanych Przez Sąd I instancji na rzecz N. M. z kwoty 800 zł miesięcznie do kwoty 700 zł miesięcznie jako odpowiadającej z jednej strony aktualnym możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego (zobowiązanego) a z drugiej usprawiedliwionym potrzebom małoletniego.

Podobnie wygląda kwestia uzasadnionych potrzeb mającej niespełna 1 rok życia K. M. i związanych z jej utrzymaniem wydatków. Sąd Okręgowy pragnie zaznaczyć, iż powódka przedkładała wprawdzie dowody zakupu leków, które miały być przeznaczone dla córki jednakże nie uprawdopodobniła aby dziecko chorowało w sposób przewlekły, co pozwalało zakwalifikować wskazany wydatek na leki jako wydatek incydentalny. Podobnie wydatki związane z zakupem środków higienicznych (z wyłączeniem wydatków na pampersy) oszacowane na kwotę 300 zł miesięcznie nie zostały uprawdopodobnione w należyty sposób szczególnie, iż reprezentująca małoletnie dzieci ustawowa przedstawicielka D. Ł. (1) nie wykazała w należyty sposób, aby co miesiąc wydatkowała z tego tytułu na córkę kwotę 300 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, analogicznie jak w przypadku małoletniego N. M., iż kwota alimentów jaką pozwany winien miesięcznie uiszczać na rzecz małoletnie córki K. M. winna odpowiadać kwocie 700 zł miesięcznie. Kwota ta odpowiada bowiem uzasadnionym potrzebom małoletniej, adekwatnym do jej wieku i aktualnego etapu rozwoju. Kluczową kwestią, przemawiającą za obniżeniem przyznanych małoletnim powodom alimentów w kwotach po 800 zł miesięcznie była przesłanka możliwości zarobkowych i majątkowych M. M., który, jak już wskazano osiąga wprawdzie istotne dochody na poziomie kwot około 4900 zł miesięcznie, jednakże ponosi również niemałe, stałe wydatki odpowiadające sumie około 4265 zł miesięcznie. Nie można też przyjąć jako poprawnej w kontekście regulacji obowiązku alimentacyjnego zasady według której zobowiązany alimentacyjnie ma świadczyć alimenty zaspokajające godziwy byt dzieciom przy jednoczesnym pozostawianiu samemu w niedostatku. Zatem ustalenie alimentów w taki sposób, że po ich zapłaceniu i poniesieniu wszystkich innych niezbędnych wydatków zobowiązanemu alimentacyjnie nie pozostaną żadne wolne środki kluczy się z treścią art. 135 k.r.o. Już chociażby fakt, że na znacznie starsze dziecko przedstawicielka powodów otrzymuje znacznie niższe alimenty jest dowodem na zachwianie proporcji w zakresie jej oczekiwań, które całkowicie pomijają sytuację zobowiązanego.

Reasumując przypomnieć należy, iż sama wysokość usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego nie decyduje jeszcze o wielkości alimentów należnych od zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe zobowiązanego. Dopiero więc ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie zaś porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Efektom powyższej oceny była zmiana rozstrzygnięcia Sądu I instancji i obniżenie kwot alimentów przyznanych na rzecz każdego z małoletnich uprawnionych z kwot po 800 zł miesięcznie do 700 zł miesięcznie na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. (pkt. 1).

Z uwagi na nieuwzględnienie wskazanych w apelacji roszczeń w pozostałym zakresie apelację dalej idącej części oddalono na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w myśl art. 100 k.p.c. zgodnie z którą to regulacją w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

SSO Cezary Olszewski